

TRÀNSIT-CAT

Feedback amb Jordi Barberà i Carrera

“La Policia de la Generalitat des d’una visió neutra”

Per qui no conegui al Jordi Barberà, em permetré fer una petita introducció per presentar a un amic, company i noble persona:

Aquest “pentinacanes”, com afablement entre els amics s’anomenen, és Vilanoví de sang des de fa una quarantena d’anys i Sarroquent d’adopció per conviccions personals i familiars.

Som molts, en el col·lectiu de Mossos, que coneixem en Jordi, sobretot aquells que hem treballat al seu costat i més els de l’especialitat de Trànsit, els quals no oblidem les desgràcies que malauradament hem viscut. En Jordi Barberà, Mosso d’Esquadra, treballava al Sector de Trànsit de Vilafranca del Penedès fins que el destí en forma d’accident de trànsit el va deixar incapacitat per continuar exercint la seva funció al servei del ciutadà.

Ja fa anys d’aquell dia que el va obligar a fer un gir de 180 graus la seva vida. D’allà, en Jordi ha vist néixer i créixer els dos fills al costat de la seva dona i família, continua lluitant contra els entrebancs de la seva situació física, segueix sent un empedreït col·leccionista de tot (xapes de cava, sorra, monedes, emblemes...) també col·labora socialment amb el municipi (escola, radio i festes) un dominador de les noves tecnologies i observa amb tristor les novetats socioeconòmiques i amb alegria i orgull els triomfs del seu estimat Barça.

- Amic Jordi, després d’aquesta petita presentació comencem aquest feedback, que no té res a veure amb el Feedback que tu i jo vàrem gaudir fa aproximadament uns 25 anys amb el Pare Vicenç dels Franciscans de Vilanova (activitats estiuencques del que seria avui dia un casal d’estiu), ho recordes Jordi? aquell hom era un “puto” crac, un avançat en el temps, va inventar el que seria ara una tenda de campanya

“comanche” plegable, com també he dit, va inventar el que seria avui dia els casals d'estiu, va potenciar un 200% l'esport escolar a Vilanova...

Dons sí, va ser una persona important per nosaltres, el Pare Vicens ens va iniciar a practicar esport a l'escola, potenciant-nos a la competició en moltes disciplines, futbol, basquet, hoquei.... Per altra banda, com bé recordes, el Feedback ,quins records! magnífic casal d'estiu d'aquella època , on ens va ensenyar a gaudir, aprendre i estimar la natura sense oblidar el companyerisme.

Molts dels que vàrem ser partícps d'aquells estius, reconeixem i agraïm al Pare Vicens els valors que ens va inculcar i sobretot el fet d'apropar-nos i d'estimar la natura. El Pare Vicens, un gran Hom!

Després de recuperar el sentit del viatge al passat i fer un esforç per assecar els ullets humits, retornem al segle XXI. Com estàs Jordi?

Malauradament no puc dir-te que estigui del tot bé... des de que vaig tenir l'accident, l'any 2002 i fins l'estiu del 2010 vaig passar uns anys molt bons, feia el que volia i sense cap mena de problema ni complicació. A partir de l'estiu del 2010, m'han sorgint una sèrie de problemes , els quals m' impedeixen fer una vida normal. Per sort, l'última recuperació ha estat més ràpida del previst i espero... estar arribant al final, toquem fusta! Una lesió com aquesta, a mida que passen els anys, van sorgint problemes. Que hem de fer? Dons sortir-nos-en de tot.

Només faltaria Jordi! Aquestes complicacions que anomenes, les quals dius que no et deixen fer la vida normal, són controlades des de l'equip de d'Institut Guttmann i/o de la Mutua Assepeyo?

Bé, continuo fent seguiments periòdics a l' Institut Guttmann, ara més espaiats en el temps (les retallades afecten a tots, especialment als mortals, ja m'entens...). Per altra banda, després de l'accident i tot el que va comportar en aquell temps, avui continuo amb la Mutua Assepeyo de la qual estic molt content pel tracte humà, resolutiu i ràpid que aquesta em dóna, comportant una seguretat i tranquil·litat que no es canvia per una quantia fixa de diners.

És important aquesta informació, saber que l'Assepeyo, mútua asseguradora del Cos, funciona correctament és una bona notícia. Seguim: La vida, dia a dia, explica'm la teva rutina Jordi.

Faig una vida diària bastant diversificada. Per una banda, no sóc gaire de sortir a donar tomets tan sols per passejar, sempre tinc quelcom per fer a l'oficina (Ramón, ets testimoni de com està d'ordenada) És veritat que hauria de sortir més, però soc així... (una rata d'estar-me a casa) només surto quant és una necessitat. Reconec que és una assignatura pendent, he de passejar més i gaudir de l'espai obert. Per altra banda, diàriament faig exercicis físics, unes 5 hores. La resta del temps, com qualsevol pare de família, dedicació a les coses de la casa i per la tarda gaudir dels nens. Quan m'ho demanen, faig conferències sobre accidents de trànsit a escoles i instituts. També i no és poc, feines que em donen aquells que es pensen que tinc molt de temps lliure... Ja veus, estic ben entretingut tot el dia.

Com he dit en la introducció, sé que ets una persona bastant participativa en la comunitat i fins i tot, un pardalet m'ha informat que vas presentar-te a una candidatura en les darreres eleccions municipals

M'explico: Sí, quan vaig aterrar a Sant Martí, em van oferir involucrar-me pel poble, vaig acceptar presentant-me com tu dius, en certa candidatura política dues vegades... sempre amb l'objectiu de millorar el poble i els seus serveis. També vaig estar tres anys a l'AMPA del col·legi, un com a president i

els recordo com uns anys durs però molt gratificants. La darrera iniciativa en la que m'he embarcat conjuntament amb una altra persona i uns col·laboradors collonuts, tornar a posar en marxa l'emissora de ràdio del poble, ens fa molta il·lusió i esperem sortir-nos-en. Després d'això, toca jubilar-me...je,je,je. Estic segur que la meva aportació al poble està més que complerta...no?

Actualitat: Com veus el panorama socio-polític-econòmic del país?

Uf!! Dons en general ho veig tot bastant fotut, com els antics seguidors del Barça, sóc patidor i pessimista (permetem aquet paral·lelisme) No li veig gaire sortida al problema de la crisi, crec que durarà bastants anys més. Tot i això, espero que el govern faci millor les coses i sobretot escolti al poble. També crec, ara trec la sang Catalanista, que som els burros d'Espanya, Catalunya per si sola aniria millor, un desig que malauradament crec que mai veuré. Sento ser tant negatiu, però no ens hem d'enganyar, està tot molt negre.

Catalunya: Com veus el panorama polític en el nostre País?

Sincerament i sense menysprear colors de partits polítics, crec que en aquest país hi hauria d'haver un canvi polític, el Govern que ara tenim s'ha de posar les piles, tot i estar lligats de mans... si treballen i només pensen en una fita única sense interessos partidistes ni personals, ens faran sortir d'aquesta situació, tinc confiança i esperança.

Conselleria d'Interior: Coneixes el Conseller Felip Puig? Les formes d'aquest nou conseller i les viscudes els darrers quatre anys amb el Sr. Saura, són evidentment divergents, quina és la teva opinió?

Per l'experiència viscuda per l'accident de moto, a l'únic conseller que he tractat personalment ha estat el Sr. Pomés, al qual l'hi estic molt agraït pel tracte humà rebut com també vull agrair a l'abans Major Joan Unió. A excepció d'això i pel que va ser, no he tingut el plaer de tractar amb altres Consellers d'Interior. Per altra banda, he tingut últimament alguna notícia en forma de trucada telefònica des de la Policia interessant-se per mi, encara està pendent una trobada per donar-me la medalla... De les diferents formes de dirigir la conselleria, no estic dintre del cos i tampoc tinc molta informació, però des d'una visió llunyana, amb el nou conseller, les coses aniran bastant millor, crec que serà un bon conseller, el temps ho dirà.

Tot i la defensa dels Mossos que evidència el Sr. Puig davant la premsa, que penses dels incidents de la Plaça Catalunya i del Parlament?

Uf... no se si m'explicaré bé? Els Mossos i la policia en general saben que en situacions extremes com les viscudes en el Parlament i la Plaça Catalunya, la crítica de la opinió pública i mediàtica no serà del tot objectiva. El control de la situació és molt difícil d'aconseguir, hi ha molts focus i la policia està al mig de la guerra campal. Les imatges són interessades, manipulades des de totes les bandes. Hi ha imatges que fan poc favor a la policia, segurament algú es va extralimitar, però estic segur que l'adrenalina i el perill era màxim. També dona la sensació de descoordinació entre unitats i policies (Guardia Urbana i Mossos). En resumides comptes, la batalla que hi va haver amb el resultat obtingut, la plaça ocupada en poques hores, considero que va ser una exposició perillosa innecessària de la Policia. De totes maneres, és fàcil de parlar i criticar els fets a toro passat. Tot això ha de servir per aprendre dels errors. Dels fets del Parlament, la valoració seria positiva en quan al dispositiu que va evitar mals majors.

Com veus tu la imatge del Cos i quina creus que és l'opinió del ciutadà de la Policia de la Generalitat?

La imatge del cos lògicament encara està afectada pels recents esdeveniments de Plaça Catalunya i Parlament, tot i que espero que vagi millorant, encara que els etiquetatges són difícils d'oblidar. Normalment a tots els països la policia no és ben valorada, com exemples França o Anglaterra pels darrers incidents. Difícil de canviar, però és cert que d'opinions hi ha per vendre i llogar, tant negatiu com positiu, el ciutadà que ha hagut de menester en algun moment els mossos, són els que poden valorar objectivament de la necessitat d'aquest cos.

Estàs decebut de la Policia Mossos d'Esquadra? Si és així, estàs decebut en el projecte, perfil policial, professionalitat, comandaments o polítics?

És lògic que les coses sempre es podrien o es poden fer molt millor, però des d'una visió externa (torno a dir, fa temps que estic distanciat dels mossos i no sé com està el Cos ni tinc informació) crec que el desplegament en general s'ha fet prou bé, potser massa precipitat? amb manca d'efectius i mitjans? amb experiència o formació autodidàctica més que reglada? amb un sobre esforç per part del propi mosso? Pot ser que sí, però crear des de zero una policia de país es molt complicat, per tot li donaria un aprovat alt. Em preguntes si estic decebut, decebut del cos? No, tot el contrari. Si estic decebut d'alguna cosa del Cos, és de la impressionant carrera de certs comandaments dels Mossos...al·lucino pebrotets!

Quins motius vas tenir per fer-te Mosso d'Esquadra?

Collons, com pressiones! Sincerament, en aquells moments no tenia feina i era una sortida professional digne com una altra. Una vegada dins, el treball, les experiències d'aquest ofici omple, gratifica i arriba a enganxar-te.

Una vegada a dins del Cos, quina opinió tenies de la Policia Mossos d'Esquadra? La visió d'aquell moment difereix molt d'ara?

Quan vaig entrar al Cos, la meva opinió era d'una mini policia de fantasia, de fet era així. Poques coses havien "obertes": presons, estàtiques, seguretat ciutadana a Vic i Girona, poc podies triar. En aquell moment, les expectatives en especialitzar-te en alguna cosa que t'agradés era impossible o molt difícil i si li sumes els compromisos personals (casar-me i amb 27 anys...) encara es feia més utòpic. En aquell moment de creixement del Cos, sense lligams familiars i una mica més jove, era un bon moment per apostar per ascensos o altres ambicions professionals . Ara veig a la Policia de la Generalitat molt més professional, és una obvia realitat i queda molt enrere aquella mini policia de fantasia. És la Policia de Catalunya.

De les destinacions i funcions que vas realitzar, quines van ser les que més et van agradar? i expliquem alguna experiència...

Serveis varis, com en la Mili jejeje... reconeguts: Vigilància de presons, a la Model; Serveis Estàtiques a Base (Bolívia) i Seguretat Ciutadana a Santa Coloma de Farners; Trànsit a Vilafranca del Penedès. Per sobre de tot em quedo amb trànsit, és on vaig estar més agust fent la feina, més realitzat i va aparèixer la vocació per la tasca policial. La veritat que em va sobtar, l'agraït que era treballar a la carretera, ajudant els usuaris, accidents de trànsit, controls...i en petita contrapartida, el fet de denunciar que jo ho portava d'aquella manera, a diferència l'algun altre, jejeje...

D'experiències tothom en aquest ofici tenim un fotimer. En totes les destinacions he tingut alguna que altra: en la Model, a la nit aquells crits de les gavines monstruoses i els dobletes inacabables; A Santa Coloma de Farners i a Base em quedaria amb la companyó i d'altres coses inconfessables (aquelles que donen serveis sedentaris i monòtons); A trànsit, de quasi cada dia podria explicar una de divertida i altra de trista... Recordo, potser la que més m'ha marcat, en la segona setmana de treballar a Vilafranca ens van enviar a notificar la mort de quasi tota una família, eren les 12 de la nit, va ser molt dur i no l'oblidaré mai.

Trànsit, vas especialitzar-te per vocació...? L'especialitat va complir amb les teves expectatives?

Quina opinió tens com a usuari de la carretera, dels agents de trànsit?

La realitat i per sort, en 9 anys no els he hagut de demanar mai, és increïble però els he vist poques vegades per la carretera i crec que només m'han parat una vegada de nit... vaig bufar, per suposat, resultat: NEGATIU. Trobo una cosa rara: la gent diu que se'ls troba per tot arreu i jo que els voldria saludar, no els veig mai. La qüestió, és que sóc un bon conductor, jajaja.

En referència a la vocació o no pel trànsit, realment al principi no va ser vocacional, vaig accedir-hi per proximitat a la seu familiar, però com he dit anteriorment, vaig enganxar-me en l'especialitat de Trànsit i em va satisfer molt. Recordo que treballant a trànsit em sentia molt satisfet pel treball que feia cada dia, em sentia orgullós de la meva funció.

Tens contactes amb companys del Cos?

Sí, segueixo tenint molts contactes amb companys que em venen a veure o quedem per dinar. Amb d'altres ens truquem encara que sigui per felicitar els Nadals, hi ha que sé que pregunten per mi. Sí, estic content dels companys ,com tot, n'hi ha que han desaparegut d'una forma misteriosa (els puc comptar amb els dits d'una ma) i per contra hi ha que millor que no truquin. Amb algun comandaments també tinc contacte i de tant en tant passen per casa, com l'actual Cap de Trànsit, el Comissari Esquiús, i especial menció i agraïment a l' Intendent Vicens Gasulla, el qual s'ha fet canalitzador per fer-me arribar sorres de platges, deserts... que els hi van donant companys, els quals des d'aquí els hi agraeixo. Aprofito per fer una crida a tothom per què s'enrotllin i em portin sorres, jajajaja.

Des d'aquestes línies vull tenir un record molt especial per un company de trànsit que ens va deixar fa poc, un gran amic i persona, amb el que vaig compartir grans moments a la feina i personalment. Gràcies per ser com erets, no t'oblidaré mai i et trobaré a faltar, SISCOU.

Si Jordi, malauradament són masses els companys que ens han deixat, d'una forma o altra, però ja no són amb nosaltres. Dit això, vull agrair-te l'estona que he gaudit amb tu, recordant la història, debaten l'actualitat i posant-nos personalment al dia.

Fins aviat.

Ramón Labrador